

| | |
|------------------|-----------------|
| НАРОДНО СЪБРАНИЕ | |
| Вх. № | 52-654-01-21 |
| Дата: | 30 / 04 2026 г. |

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

52-ТО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА МИХАЕЛА ДОЦОВА

1440
@

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 70, ал. 1 т.1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасяме проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията, ведно с мотиви и предварителна оценка на въздействие.

Молим, законът да бъде представен за разглеждане и обсъждане по установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Стефан Стефанов
Антонис Антонисев

Таня Танева
Владислав Попов
Михаил Михайлов

Канонъ Таинъ Убогъ

Табелъ Ронъ

Груаберъ Керуфидъ

Анекагъ Цинепотъ

Мартъ Дуневотъ

Анандъ Андротъ

Теро Ронотъ

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

(В сила от 31.03.2001 г., обн. ДВ. бр.1 от 2 януари 2001г., изм. ДВ. бр.41 от 24 април 2001г., изм. ДВ. бр.111 от 28 декември 2001г., изм. ДВ. бр.43 от 26 април 2002г., изм. ДВ. бр.20 от 4 март 2003г., изм. ДВ. бр.65 от 22 юли 2003г., изм. ДВ. бр.107 от 9 декември 2003г., изм. ДВ. бр.36 от 30 април 2004г., изм. ДВ. бр.65 от 27 юли 2004г., изм. ДВ. бр.28 от 1 април 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 септември 2005г., изм. ДВ. бр.77 от 27 септември 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 ноември 2005г., изм. ДВ. бр.94 от 25 ноември 2005г., изм. ДВ. бр.95 от 29 ноември 2005г., изм. ДВ. бр.103 от 23 декември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 декември 2005г., изм. ДВ. бр.29 от 7 април 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 април 2006г., изм. ДВ. бр.34 от 25 април 2006г., изм. ДВ. бр.37 от 5 май 2006г., изм. ДВ. бр.65 от 11 август 2006г., изм. ДВ. бр.76 от 15 септември 2006г., изм. ДВ. бр.79 от 29 септември 2006г., изм. ДВ. бр.82 от 10 октомври 2006г., изм. ДВ. бр.106 от 27 декември 2006г., изм. ДВ. бр.108 от 29 декември 2006г., изм. ДВ. бр.41 от 22 май 2007г., изм. ДВ. бр.61 от 27 юли 2007г., изм. ДВ. бр.33 от 28 март 2008г., изм. ДВ. бр.43 от 29 април 2008г., изм. ДВ. бр.54 от 13 юни 2008г., изм. ДВ. бр.69 от 5 август 2008г., изм. ДВ. бр.98 от 14 ноември 2008г., изм. ДВ. бр.102 от 28 ноември 2008г., изм. ДВ. бр.6 от 23 януари 2009г., изм. ДВ. бр.17 от 6 март 2009г., изм. ДВ. бр.19 от 13 март 2009г., изм. ДВ. бр.80 от 9 октомври 2009г., изм. ДВ. бр.92 от 20 ноември 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 ноември 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 февруари 2010г., изм. ДВ. бр.41 от 1 юни 2010г., изм. ДВ. бр.50 от 2 юли 2010г., изм. ДВ. бр.54 от 16 юли 2010г., изм. ДВ. бр.87 от 5 ноември 2010г., изм. ДВ. бр.19 от 8 март 2011г., изм. ДВ. бр.35 от 3 май 2011г., изм. ДВ. бр.54 от 15 юли 2011г., изм. ДВ. бр.80 от 14 октомври 2011г., доп. ДВ. бр.29 от 10 април 2012г., доп. ДВ. бр.32 от 24 април 2012г., изм. ДВ. бр.38 от 18 май 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.45 от 15 юни 2012г., доп. ДВ. бр.47 от 22 юни 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.53 от 13 юли 2012г., изм. ДВ. бр.77 от 9 октомври 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.82 от 26 октомври 2012г., изм. ДВ. бр.99 от 14 декември 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 февруари 2013г., изм. ДВ. бр.24 от 12 март 2013г., доп. ДВ. бр.27 от 15 март 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.28 от 19 март 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.66 от 26 юли 2013г., изм. ДВ. бр.109 от 20 декември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.49 от 13 юни 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.53 от 27 юни 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 28 ноември 2014г., изм. ДВ. бр.105 от 19 декември 2014г., изм. ДВ. бр.35 от 15 май 2015г., изм. ДВ. бр.61 от 11 август 2015г., доп. ДВ. бр.62 от 14 август 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.79 от 13 октомври 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.101 от 22 декември 2015г., изм. ДВ. бр.15 от 23 февруари 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.51 от 5 юли 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.13 от 7 февруари 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.63 от 4 август 2017г., изм. ДВ. бр.92 от 17 ноември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.96 от 1 декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.103 от 28 декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 9 март 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.28 от 29 март 2018г., изм. ДВ. бр.55 от 3 юли 2018г., доп. ДВ. бр.108

от 29 декември 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.1 от 3 януари 2019г., изм. ДВ. бр.24 от 22 март 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 март 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.41 от 21 май 2019г., доп. ДВ. бр.44 от 4 юни 2019г., доп. ДВ. бр.62 от 6 август 2019г., изм. ДВ. бр.101 от 27 декември 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.17 от 25 февруари 2020г., изм. ДВ. бр.21 от 13 март 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.60 от 7 юли 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.62 от 14 юли 2020г., изм. ДВ. бр.92 от 27 октомври 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.104 от 8 декември 2020г., изм. ДВ. бр.107 от 18 декември 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.16 от 23 февруари 2021г., изм. и доп. ДВ. бр.20 от 9 март 2021г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 12 март 2021г., изм. ДВ. бр.94 от 12 ноември 2021г., доп. ДВ. бр.42 от 7 юни 2022г., изм. и доп. ДВ. бр.6 от 20 януари 2023г., доп. ДВ. бр.86 от 13 октомври 2023г., изм. и доп. ДВ. бр.35 от 25 април 2025г., доп. ДВ. бр.47 от 10 юни 2025г., изм. и доп. ДВ. бр.87 от 17 Октомври 2025г.)

§ 1. В чл. 37, ал. 4, т. 3 изразът „със статут на принадлежност към съответните самостоятелни обекти в сградата" се заличава.

§ 2. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се отменя.
2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Местата за паркиране се обозначават по подходящ начин върху пода на помещението или върху терена. Не се допуска ограждане на местата за паркиране или поставяне на елементи или съоръжения по границите им или в тях, които създават пречки за маневриране и/или за достъп до съседни места за паркиране или за връзка с общи части или с обществената транспортна инфраструктура.“

§ 3. В наименованието на Глава дванадесета думите „право на строеж" се заменят с „ограничени вещни права".

§ 4. Създава се нов чл. 180а със следното съдържание:

„Чл. 180а. (1) Местата за паркиране в сграда са самостоятелни обекти на собственост - недвижими вещи по смисъла на чл. 110 от Закона за собствеността.

(2) Върху местата за паркиране, които не са част от сграда, може да се учредява особен сервитут.

(3) Местата за паркиране по ал. 2 могат да бъдат разположени върху реални части от поземлен имот или в автоматизирана механична система за паркиране."

§ 5. В § 5 от Допълнителните разпоредби се създават нови точки 87 и 88:

„87. „Място за паркиране" е:

а) самостоятелен обект в сграда - подземен или надземен строеж, до който е осигурен необходимия за паркиране достъп и връзка с обществената транспортна инфраструктура.

б) реална част от незастроен поземлен имот или от свободна дворна площ в застроен поземлен имот, до която е осигурен необходимия за паркиране достъп и връзка с обществената транспортна инфраструктура.

в) обособена за паркиране част в автоматизирана механична система, която е трайно прикрепена към земята или сградата.

88. „Особен сервитут" е ограничено лично вещно право върху чужд имот. Собственикът на особения сервитут може свободно да се разпорежда с него без съгласие на собственика на земята. Особеният сервитут се наследява. Особеният сервитут може да се учредява за определен срок."

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 6. В чл. 38, ал. 1 от Закона за собствеността, Обн. ДВ. бр. 92 от 16 ноември 1951 г., изм. ДВ. бр. 12 от 11 февруари 1958 г., изм. ДВ. бр. 90 от 8 ноември 1960 г., изм. ДВ. бр. 99 от 20 декември 1963 г., изм. ДВ. бр. 26 от 30 март 1973 г., изм. ДВ. бр. 27 от 3 април 1973 г., изм. ДВ. бр. 54 от 12 юли 1974 г., изм. ДВ. бр. 87 от 8 ноември 1974 г., изм. ДВ. бр. 55 от 14 юли 1978 г., изм. ДВ. бр. 36 от 8 май 1979 г., изм. ДВ. бр. 19 от 8 март 1985 г. изм. ДВ. бр. 14 от 19 февруари 1988 г., изм. ДВ. бр. 91 от 2 декември 1988 г., изм. ДВ. бр. 38 от 19 май 1989 г. изм. ДВ. бр. 31 от 17 април 1990 г., изм. ДВ. бр. 77 от 17 септември 1991 г., изм. ДВ. бр. 33 от 19 април 1996 г., изм. ДВ. бр. 100 от 31 октомври 1997 г., изм. ДВ. бр. 90 от 15 октомври 1999 г., изм. ДВ. бр. 34 от 25 април 2000 г., изм. ДВ. бр. 59 от 21 юли 2000 г., изм. ДВ. бр. 32 от 12 април 2005 г., изм. ДВ. бр. 46 от 6 юни 2006 г., изм. ДВ. бр. 105 от 22 декември 2006 г., изм. ДВ. бр. 24 от 20 март 2007 г., изм. ДВ. бр. 59 от 20 юли 2007 г., изм. ДВ. бр. 113 от 28 декември 2007 г., изм. ДВ. бр. 54 от 13 юни 2008 г., изм. ДВ. бр. 109 от 23 декември 2008 г., изм. ДВ. бр. 6 от 23 януари 2009 г., изм. ДВ. бр.

100 от 21 декември 2010 г. изм. ДВ. бр. 57 от 26 юли 2011 г., изм. ДВ. бр. 105 от 29 декември 2011 г., изм. и доп. ДВ. бр. 107 от 24 декември 2014 г., изм. ДВ. бр. 7 от 19 януари 2018 г., доп. ДВ. бр. 18 от 28 февруари 2020 г., изм. ДВ. бр. 18 от 4 март 2022 г. след думата „портиера“ се добавя изразът „площите за маневриране и достъп до гаражи и места за паркиране и връзка с обществената транспортна инфраструктура“.

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 7. (1) Този закон се прилага за местата за паркиране, придобити до влизането му в сила с актове в предвидената от закона форма, с изключение на тези, които са обявени за недействителни с влязло в сила съдебно решение.

(2) Местата за паркиране в сграда, придобити като принадлежност към самостоятелни обекти в сграда до влизане в сила на този закон, придобиват статут на самостоятелни обекти в сграда.

(3) Местата за паркиране в сгради, въведени в експлоатация до влизане в сила на този закон, се нанасят в кадастралната карта и кадастралните регистри като самостоятелни обекти в сграда по искане на собственика на сградата или на един или няколко от собствениците на самостоятелни обекти в сграда етажна собственост.

§ 8. В срок от три месеца от обнародване на този закон Министерът на регионалното развитие и благоустройството изменя наредбата по чл. 31 от Закона за кадастъра и имотния регистър за определяне начина на отразяване в кадастралната карта и кадастралните регистри на местата за паркиране, предмет на особен сервитут.

§ 9. Този закон влиза в сила три месеца след обнародването му.

ВНОСИТЕЛИ:

Стефан Иванов
Аниела Аваниса

Даниел Корзенте
Катя Писарева

Вануанал Намел
Мобен Уберот

Канон Таанат Уберот:

Табен Намел

Амурская область
Амурский край

Магнитогорск

Самарская область

Тамбов

МОТИВИ КЪМ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА

1. Причини, които налагат промените

Особен проблем в гражданския оборот представлява липсата на уреден вещноправен статут на местата за паркиране, които не са гаражи. Те не са самостоятелни недвижими имоти, нямат идентификатори в кадастралната карта и съответно нямат имотни партиди в имотния регистър. По тази причина не могат да бъдат предмет на правни сделки, освен в случаите, когато са принадлежност (неразделна част) към самостоятелен обект в сграда (чл. 37, ал. 4, т. 3 от ЗУТ). Това положение не отговаря на действителните отношения в гражданския оборот, в който обичайно целта е покупко-продажба на паркоместа, за което гражданите са създали разнообразни симулативни форми на договаряне за постигане на този желан резултат. Част от сделките са недействителни като такива без предмет или заобикалящи закона (чл. 26, ал. 1 и 2 от ЗЗД), а други създават ред пречки за нормалното ползване, отдаване под наем и/или разпореждане с места за паркиране.

Следва да се отбележи, че от средата на деветдесетте години насам местата за паркиране са доминираща форма за осигуряване на паркиране в новите сгради като броят им непрекъснато се увеличава. Увеличава се и пазарната им стойност, която в някои райони на столицата, в големите градове и в курортите е съизмерима и дори достига стойността на обитаемите части на сградите.

Невъзможността местата за паркиране да бъдат включени по правно-действителен начин в гражданския оборот стана особено видима след влизане в сила на Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) през 2001 г. По тази причина през 2010 г. по инициатива на Нотариалната камара на Република България се създаде работна група с участието на Димитър Танев, Красимир Анадолиев, Елена Ангелова, Борис Милчев, Емил Радев, Красимир Димитров, проф. Георги Боянов, проф. Владимир Петров, Красимир Влахов и Валентин Дивеков, някои от които изтъкнати цивилисти, нотариуси и практикуващи в областта юристи. Работната група съставя и обосновава проект за изменение на Закона за устройство на територията ноември 2011 г. Проведени са професионални и обществени дискусии. За пръв път законодателно въпросът е

представен в Народното събрание като част от проект на ЗИДЗУТ през 2012 г. (сигн. № 202-01-10/ 08.02.2012 г.), който е подробно обсъден в Доклад за първо гласуване вх. № 253-03-32/13.03.2012 г. на Комисията по правни въпроси на Народното събрание. За съжаление 41-вото Народно събрание не решава поставения тогава проблем.

По-късно, през 2015 г., Съветът на Нотариусите на Нотариалната камара на Република България, чрез своя председател, внесе в Народното събрание свое становище и предложение (вх. № ПГ-516-01-10/25.02.2015 г.) за уреждане на правния статут на паркоместата, което се основава на изработените през 2010-2011 година предложения на посочената по-горе работна група. Предложението за нов ЗИДЗУТ (сигн. № 554-01-29/11.02.2015 г.) за уреждане на паркоместата в тази насока е внесено от група народни представители Петър Славов, Данаил Кирилов, Вили Лилков, Борис Станимиров, Мартин Димитров, Иван Иванов, Димитър Шишчков и Борислав Великов. Този проект е обединен в общ проект (сигн. № 553-04-25/05.06.2015 г.) със законопроекта, внесен от Министерски съвет (сигн. № 502-01-32/28.04.2015 г.). При второто четене на общия проект на ЗИДЗУТ от 43-тото Народно събрание се приема не проектът внесен първоначално от народните представители, а предложение на народния представител Найден Зеленогорски, което е сега действащия текст на чл. 37, ал. 4 от ЗУТ (обн. ДВ. бр. 101/2015 г.). Още при приемането му текстът беше подложен на критика, тъй като оставя единствена възможност за включване на паркоместата в гражданския оборот като принадлежност към самостоятелен обект на собственост в сградата, което не отговаря на действителните отношения, както беше посочено по-горе. В хода на прилагане на разпоредбата на чл. 37, ал. 4 от ЗУТ от 2015 г. насам проблемът с липсата на възможност за действително разпореждане с места за паркиране единствено се задълбочи. Правната възможност предвидена в чл. 34, ал. 4, т. 3 от ЗУТ за продажба на паркоместа като принадлежност към друг имот се прилага по-скоро като изключение, докато преобладаващо се осъществяват различен набор от по естеството си симулативни сделки, за да се доближат и максимално да наподобят желаното и обществено приемливо право на собственост върху местата за паркиране. Недопустимо е такова драстично разминаване на нормативната уредба с действителните обществени отношения.

2. Цел на проекта

Цел на внесения проект на ЗИДЗУТ е уреждане на статута на местата за паркиране като самостоятелни обекти на собственост и като предмет на особен сервитут

за осигуряване правото на придобиването им и включването им по действителен начин в гражданския оборот.

3. Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба.

Прилагането на предложената нова регламентация не изисква извънредни вложения от страна на държавата и на общините. Разходите за въвеждане на промените, които засягат дейността на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, на Агенцията по вписванията и на техническите служби на общините не са значими и ще се покрият от съответните такси.

4. Очаквани резултати

Уреждане на отдавна съществуваща обществена необходимост местата за паркиране да бъдат включени в гражданския оборот - да бъдат предмет на всички възможни правни сделки и на наследяване. От гледна точка на фиска в данъчните регистри ще бъдат декларирани огромен брой нови недвижими имоти и вещни права със съответните данъчни резултати.

5. Съответствие с правото на Европейския съюз

Предложеният начин за решаване на отношенията на собственост е сходен с регламентацията в страни-членки на Европейския съюз и не противоречи на основополагащи правила за уреждане и защита на правото на собственост като Всеобщата декларация за правата на човека, на чл. 1 от Допълнителния протокол към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и Хартата на основните права на Европейския съюз.

6. Мотиви към конкретни предложения:

6.1. Към § 1

Отпадането на възможността паркоместата да бъдат единствено принадлежност към друг имот в сграда е цел на проекта. Принадлежността на паркоместото към самостоятелен обект на собственост в същата сграда изцяло препятства възможността то да бъде самостоятелен обект на собственост и да бъде включено по този начин в

гражданския оборот. Въпрос на договорна свобода (чл. 9 от ЗЗД) е дали предмет на сделката между страните ще са апартаменти с паркоместа или само едното или другото.

6.2. Към § 2

А) Текстът на ал. 3 не създава правила за поведение, различни от уредените в Закона за собствеността и в Закона за управление на етажната собственост, поради което прилагането му по-скоро има потенциал да създава недоразумения в практиката.

Б) В предмета на Закона за устройство на територията е да уреди начина на техническо обозначаване на местата за паркиране и на ограниченията при ползването им.

6.3. Към § 3

Промяната на наименованието на Глава дванадесета от ЗУТ е свързано с предложеното създаване на нов чл. 180а, който урежда различно ограничено вещно право.

6.4. Към § 4

Предлага се начин за уреждане на право на собственост на места за паркиране в сгради и за особен сервитут върху места за паркиране извън сгради. Местата за паркиране в сгради могат да се индивидуализират с инвестиционния проект на сградата, да получат идентификатор в кадастралната карта и партида в имотния регистър. Местата за паркиране извън сградите не могат да образуват отделен от терена поземлен имот, поради което могат да бъдат предмет единствено на особен сервитут, който може да бъде предмет на всякакви правни сделки и на наследяване.

6.5. Към § 5

Диференцирането и дефинирането на различни по естеството си места за паркиране е необходимо, с оглед различният им правен статут и съответно отразяване в кадастралната карта и в имотния регистър. Необходима е също така, яснота за правното естество на особения сервитут като нова правна конструкция в нашето право.

6.6. Към § 6

Предлаганото изменение в Закона за собствеността се налага, за да се ограничат ясно местата за паркиране от общите части в паркинг-гаражите на етажните собственици.

6.7. Към § 7

Преходната разпоредба е предназначена да валидира натрупаните до момента сделки и права свързани с места за паркиране.

6.8. Към § 8 и § 9

Предлаганата промяна в ЗУТ изисква промяна в подзаконовата уредба на Закона за кадастъра и имотния регистър, които не представляват особена правна и фактическа сложност и могат да бъдат осъществени в посочения срок. Предвиденото отлагане на влизането в сила на закона е свързано с изменението на наредбата по чл. 31 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

ВНОСИТЕЛИ:

Петър Ушев
Антон Антанасов

Татяна Цорганова
Катя Иванова
Ванушинъ Попов
Любен Иванов

Катя Трайков Иванова
Елена Трайков
Емилена Венедиктова
Амелия Сидерова
Марина Димитрова
Александра Сидерова

**ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ КЪМ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА
ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА
ТЕРИТОРИЯТА**

| Елементи на оценката | Аргументация |
|---|---|
| Основания на законодателната инициатива | <p>Основният мотив е да се преодолее натрупаната правна и практическа неяснота относно правния статут на местата за паркиране, тяхното третиране като самостоятелни обекти на собственост и възможността върху тях да се учредяват ограничени вещни права (особени сервитути). Настоящата уредба създава предпоставки за противоречива съдебна практика и затруднения при сделките, кадастралното отразяване и управлението на етажната собственост. С предложените изменения се цели яснота, сигурност на правния оборот и улесняване на инвестиционната среда.</p> |
| Заинтересовани групи | <p>Граждани и собственици на жилища; Инвеститори и строителни предприемачи; Нотариуси и юристи; Общини и кадастрална администрация; Съседни собственици и етажни общности;</p> |
| Анализ на разходи и ползи | <p>Разходите от прилагането на закона се изразяват основно в административно и техническо натоварване - за гражданите чрез необходимостта от нанасяне на местата за паркиране като самостоятелни обекти и заплащането на съответни такси, а за администрацията - чрез актуализиране на кадастралните карти и регистри и създаване на нови процедури за особените сервитути. Тези разходи обаче се компенсират от значителните ползи - по-висока правна сигурност, стимулиране на инвестициите в жилищна и транспортна инфраструктура, по-добра събираемост на местните данъци и такси и по-ефективно използване на градската среда.</p> |

| | |
|---|---|
| Административна тежест и структурни промени | Административната тежест на новите правила е по-скоро еднократна и пропорционална, като не се очакват съществени структурни промени в дейността на институциите. Необходимо е своевременно изменение на подзаконовата уредба, както и подготовка на методически указания, за да се избегне различно тълкуване на новите правила. |
| Въздействие върху нормативната база | Възможните изменения засягат пряко Закона за устройство на територията и Закона за собствеността, а последващо отражение може да има и върху други закони, свързани с кадастъра, имотния регистър и местните данъци. Промените са съвместими с принципите на правото на ЕС и не създават риск от противоречие. |
| Равно третиране от държавата и балансирано демографско развитие | По отношение на равното третиране на гражданите, предложената уредба прилага еднакви правила за всички собственици и инвеститори, без да въвежда привилегии или ограничения за определени групи. Косвеното въздействие върху демографското развитие се изразява в подобряване на качеството на живот в населените места - чрез улеснен достъп до паркиране и по-добра организация на жилищната среда, което може да подпомогне задържането и привличането на млади семейства в градовете. |

ВНОСИТЕЛИ:

Орган Абел
Антонис Антонисев

Димитър Димитров
Кали Иванова
Ванушев Парис
Мартен Убев
Никола Трайков Убев
Никола Трайков

Эмелин Рубин
Александр Андреев
Мария Давыдов
Александр Сергеев
Тина Романов